

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor Nyilttér sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	--

Művészet a vidéken.

Mind erősebben nyilvánul az az örvendetes jelenség, mely a vidék hétköznapi társadalmi életébe beleviszi a művészetet. A nagyobb városokban máris elég élénk művészi élet lüktet s dacára annak, hogy összes életerejét még mindig a fővárosból meríti, alapos reménység van arra, hogy idő multával a vidéknek is meglesz a maga önálló, saját erejéből táplálkozó művészete.

De a vidék kisebb városai még mindig nélkülözik a művészet gyönyörűségét. Holott a kisebb városok intelligenciája semmiféle normális tekintetben nem áll mögötte a fővárosnak, sőt lelkesedés és hazafias érzés dolgában — nem egy alkalommal tapasztaltuk — felül is mulja. Itt ugyanilyen joggal igényelhetik a művészetet, mint a nagyobb vidéki s a fővárosban s el kell jönnie az időnek, midőn ezek az igények minden irányban kielégítést nyernek.

Tenni kell! Mozogni kell.

Az a hiba, hogy 30,000 lakóson aluli városok eddigelé alig tettek valamit, hogy meghódítsák maguknak a művészetet...

Ami művészi élet jelenleg van a vidéken, az a műkedvelésen kívül a színészet. Közel száz esztendő mulja van már a vidék színészetének, s még mindig nem tud zöld ágra vergődni. Vegetál, napról-napra tengeti életét. Hányszor hallunk tönkre ment színtársulatokról, esődbe került direktorokról, nyomorgó színészesapatokról, a melyek a városból, ahol megrekedtek, a sok adósság miatt nem tudnak kimozdulni. Hányszor hallunk keserves feljajdulásokat az egyes helyilapokban, hogy a színtársulat előadásaira nem jár a publikum, a nézőtér üres, a direktor kétségbeesik. És hányszor van alkalmunk megbotránkozni a községekben és falvakban szereplő ripacs-truppok alávaló produkcióin és szemérmetlen, garázda viselkedésén.

Mi más, mi egészen más a külföld vidéki színészete! Német-Francia és Angolországban a legkisebb városnak is megvan a maga állandó színháza, színtársulata, mely az év bizonyos szakában, de soha sem rövidebb időn, mint négy hónapon át, ott játszik és előadja a nagy színpadok összes sikert aratott ujdonságait.

Ez az, ami nincs meg nálunk.

Az ujjainkon sorolhatjuk fel azokat a 30,000-es lélekszámon aluli városokat, melyekben színügyi bizottságok vannak. S ezek a bizottságok, miután többnyire nem olyan embereket választanak beléjük, a kiket a czél lelkesít, alig tesznek valamit a színészet s a művészet érdekében. Alig van rendezett tanácsu város, melynek tisztességes színház-épülete lenne. Nyáron holmi barakk-szerű áránokban, télen a nagyvendéglők táncztermében játszik a társulat. S arról, hogy biztosítsák a színtársulatot arra nézve, hogy a publikum látogatni is fogja az előadásokat, szó sincsen. Teljesen magukra vannak hagyatva a színészek, semmi erkölcsi befolyás nem érvényesül az ő érdekükben, hogy a közönség színházba járjon.

A publikum szervezkedése a színházzal szemben nagyon tökéletlen nálunk s ennek a következménye az is, hogy a színész s színésznő a vidéken nem részesül abban a társadalmi méltánylásban, mely őket iskolázottságuknál és intelligenciájuknál fogva megilletné.

Ez a helytelen állapot csakis úgy változhatik meg, ha a rendezett tanácsu városok, éppen úgy

T Á R C Z A.

Elhagyatva.

Sugd meg nekem, édes,
Bűn-e, ha szeretlek;
Ha szerelmet vallok
Jóságos szivednek?
Családod szent joga
Nem-e tör ellenem,
Ha bevallom, hogy te vagy
Szerelmem, mindenem?

Neked férjed van már,
S gügyögő magzatod,
Kikre szerelmedet
Elpazarolhatod.
Mégis álmainnak
Tünde, rózsás képe
Ugy érzem, hogy nálad,
Lelkedbe van vésvé.

Ne haragudj azért . . .
Ha bús alkonyatnál

Borongó, zord lelkem
Nyughelyet nem talál:
Fájón megcsókolja
Csókra-szomjas ajkad
Erényes, jó szived
Ugy e — megbocsát majd . . . ?

Sági Ernő.

Az édes asszony.

Ha van édes dal, édes öltözet, édes idő, édes utca stb., mennyivel több jussa lehet e divatos jelzőhöz egy szép asszonynak.

Édes asszonynak hívta mindenki, a ki csak ismerte a szép Ellát, annak találta Várnay Béla, mikor feleségül vette. Sőt édesnek találta később is, habár sok keserűséget szerzett már neki ez az édes. De mikor a keserűséget is olyan édesen tudta beadni.

Ella fürdőre kívánczozott, a mely horribilis kiadás nem vágott egybe a fiatal bank-pénztárnok jövedelmével.

Az ura hát kijelentette, hogy nem lehet.

— Te igazán szívtelen vagy, Béla!
Meghuzódott a pamlag sarkában s olyan édesen duzzogott, hogy másnap már előkerítette az ura a költségeket a fürdőre.

Télen jour fixeket és jour priéket adott; ez utóbbiakon persze nem az ártatlan sandwischekek banáliskodtak, de a hölgyek estélyi öltözékével összhangzó lukalusi lakoma.

A farsang folyamán ez állt a meghívón:

„Folyó hó 15-én rendezendő házi-bálunkon szívesen látjuk önt és becses családját.”

Hm, hm! Tulságosan nagy lábon élnek ezek a Várnayék! hangzott a kételkedő megjegyzés a bankigazgató ur ajkán.

— A mi pénztárnokunk ugyancsak merészen szétterjeszti szárnyait, mondta az igazgató bizottság egyik tagja, a kinek czimére szintén érkezett egy szecsessziós izlésben kiállított meghívó,

mint a törvényhatóságok, a színészetért áldozatot hoznak, jóval nagyobb, mint eddigéle tettek. Színházat építenek s rendszeres anyagi támogatásban részesítik a társulatokat s ennek ellenében azoknak igazgatásában tevékeny részt vesz.

A másik baja a vidéki színészetnek az, hogy az állam sajnálatos részvéttelenséggel nézi küzdését. Summa summarum valami 40,000 korona segélyt ad neki évente, holott tekintve a vidéki színészek számát s a kulturális tisztséget, melyet teljesítenek, legalább tízszer annyit kellene kapniok. Minduntalan ígéretik, hogy ezt a segélyt fel fogják emelni. De mikor váltják be az ígéretet? Minden elmulasztott esztendőnek nagy az erkölcsi kára. Nagy hiba az is, hogy a belügyminiszteriumban nagyon keveset törődnek azzal, hogy milyen ember az, a ki társulatot szervez és játszhatási engedélyt kér. Megesik gyakran, hogy olyan elzúllott alakok szerepelnek a falvakban, mint „direktorok”, a kiknek már nem egyszer gyűlt meg a bajuk a büntető törvénnyel. A ripacs-truppok ezek az alakok vezetik s a belépő díjat szívesen váltják fel burgonyára, disznósirra, pálinkára és pipadohányra. S ezek is színészeknek nevezik magukat! Sürgős, hogy e salaktól elsősorban megszabadítsák a vidéki színészetet.

Törvényt, emberszeretettől, hazafiasságtól és a művészet pártolásától áthatott törvényt kell hozni a vidéki színészet érdekében. Ettől várjuk megújodását s a vidék művészeti életének feltámadását.

Az ankét, melyet a napokban tartottak a belügyminiszteriumban a vidéki színészet újjászervezése dolgában, mindenesetre alapos eredményekre jogosít. S szép is, jó is, ha — a miről az ankéten szó volt, — a vidéki muzsát nagyobb összeggel segítik. De hivatása

teljesítésének magaslatára csak akkor fog emelkedni a vidéki színészet, ha jó törvényt alkotnak róla. Az a 30,000 forint, melylyel az ankét a kisebb társulatokat segíteni akarja, mindenesetre haladás a múlttal szemben, valamint haladás az új kerületi beosztás is, de még sokat, igen sokat kell tenni.

Ne feledkezzünk meg e helyen az újabb divatba jött vidéki társulatokról sem. Fontos missziót teljesítenek ezek is. A lelkes buzgalom, melylyel mostanában e társulatokat rendezik, alapos eredményt nyújtanak arra nézve, hogy a vidéki társulatok lassan-lassan az összes városokban tér fognak hódítani.

H i r e k.

— Agyonlőtt dohánycsempész.

Ujabb időben híre járt, hogy Szulok körül nagy dohánycsempészet van s hogy baranyai csempészek kocsiszámra hordják a dohányt. Ennek véget vetve, a kerületi pénzügyőri biztosok nagyobb szabása intézkedést tettek. Ugyanis egy napon, nevezetesen e hó 7-én, esütörtökön este több pénzügyőrt elosztva úgy intézkedtek, hogy azok különböző irányból közeledjenek az istvádi országútra. Mozgósítva lettek erre a célra a szuloki, darányi, baresi, nagy-atádi és szigetvári pénzügyőrök. Keresztesi N. és Pete János szigetvári és baresi fővigyázók Dobsza felől közeledtek együtt Istvádi felé. Ezek úgy este 9—10 óra körül közel Istvádihoz csakugyan több csempészre akadtak, kik hátukon dohánynyal megrakott batyut czipeltek. A pénzügyőrök fölszólítására ezek kihívólag viselkedtek, sőt támadólag is léptek fel s mivel többen voltak, bíztak erejükben. A pénzügyőrök látva a veszélyes helyzetet, egy párszor a levegőbe lőttek, hogy a csempészek megijedjenek. De ez mitsem használt s már-már dulakodásra került a dolog. Keresztesi fővigyázó ekkor az egyik veszélyesnek látszó csempészre sütötte fegyverét, ki halálosan

A házín épp úgy, mint a nyilvános bálokön, egész udvara volt az édes asszonynak. Egy Gerbeaud cukorka, a kit szemükkel ettek föl a gourmand gavalérok.

Hogy Várnay Bélának nem rontotta-e meg néha-néha a gyomrát ez az édesség, azt bajos volna megállapítani. Voltak életének perezei, mikor kompaktabb eledelre vágyott, mikor a lelkének kellett volna táplálék. Mikor olyas valakire lett volna szüksége, a ki megfelezzel vele azt, ami neki már elviselhetetlen sok volt: a nagy gondokat, amiket egy ilyen nagy háztartás ró arra a férőra, aki munkájából tartja fönn övét.

Hisz keresett, szerzett pénzt egész a lehetőség határáig, sőt tán még túl is a határon... No, de hisz majd kiköszörüli a csorbát, mielőtt megtudná valaki.

Hisz minden emberrel megeshetik, hogy kiadásai tullepik a megengedett korlátot.

Igen, tullepte a korlátot, nagyon

találva e szavakkal futott tova: „Jaj, végem van, keresztül löttek”. A többiek is batyujukat elhányva, elmenekültek. A pénzügyőrök aztán a sötétben a sebesült keresésére s a menekülők elfogására indultak vissza Dobsza felé. A sebesültre mindjárt nem találtak, de közben istvádi felől kocsikat hallottak közeledni, mit szinte gyanusnak találtak és ezek elő visszafordultak. Két kocsi csakugyan dohányt szállítottak, mely felül óvatosan el volt takarva. Ezeket a kocsikat aztán az éjjelre beszállították Istvádiába s időközben az uton értesültek a pénzügyőrök, hogy a meglőtt csempészt megatálták és Istvádiában ápolják. Az esetről még az éjjel 12 órakor jegyzőkönyvet vettek fel az istvádi község házában. A meglőtt ember, ki pár óra mulva meghalt, baranyamegyei n.-peterdi illetőségű nős, családos földmives volt. A két kocsi csempész dohányt a baresi pénzügyőrséghez szállították be. Tovább folyik a vizsgálat.

— Öngyilkos tisztviselő.

Mandisz Károly lovag, dohánygyári tisztviselő, — ki mint utolsó beváltó-hivatali főnök működött Szulokban az ottani beváltóhivatal megszűntéig. — Budapesten, József-utcai lakásán gyógyíthatatlan betegsége miatt föbe lötte magát. Fialat felesége és előkelő rokonság kérésére a holttestet nem boncolták fel. A vigkedélyű embert kedves, barátságos modoráért mindenki szerette és becsülte.

— Szigoru tél. Február közepén tul vagyunk már s még mindig dermesztő hideg napokat élünk s van nap, hogy a esontta fagyott föld egy cseppet föl nem enged. S a hideg zord idő ép oly egészségtelen is, sokan feküsznek városunkban betegen s többnyire influenzában. Bizony már meguntuk e hosszú, szigoru telet.

— Hymen hírek. Dr. Schwarz Viktor szuloki községi orvos eljegyezte Goldfinger Emma kisasszonyt Bonyhádról.

Hirsch Béla diós-szent-mártoni nagykereskedő eljegyezte Grün Bélának, nyomdánk üzletvezetőjének bájos és szeretetreméltó nővérét, Rezsinka kisasszonyt Marosvásárhelyről.

— Tánczvigalom. Bolhó község előljárósága az építendő templom költségeinek fedezése céljából folyó évi február

nagy lépéssel lépte tul, de majd visszalep; aztán rendben lesz minden.

— Komoly beszédem volna veled, Ella.

— Nekem is veled.

— Engedj előbb engem szóhoz jutni.

— Ne légy udvariatlan.

Édesen mosolygott s aztán folytatta:

— Egy remek új esillárt szemeltem ki utolsó estélyünkre, ezt meg kell venned, ezieza.

— Ne léhaskodjunk.

— Ejnye, maga goromba. Ne beszéljen hozzám többet. Menjen, menjen, látni sem akarom.

És következett egy újabb fölvonása annak a tragikomédiának, melyet már hat év óta játszanak.

A fölvonás végén az édes asszony győzött. Ó legalább azt hitte.

— Végy amit akarsz!

— Hisz már meg is vettem, mert előre tudtam, hogy morog, morog az én

A „jó barátok” rosszalták e pazarló életmódot.

Rosszalták, megszólították miatta, de azért egytől-egyig ott voltak mind.

Ella olyan bájos, olyan édes volt, hogy megbüvölt mindenkit.

Édes... édes... az az egyetlen kis fiuk is úgy hívta, hogy édes szép mamuska.

— Végy az öledbe, édes, szép mamuska.

— Eredj innen, kis butus, egészen összegyűrőd a csipke tubliermet.

— Hát mikor veszesz öledbe?

— Ha háziruhában leszek.

— Holnap? faggatta a kicsike.

A szép mama mintegy védőleg terjesztette maga elé karjait, aztán mikor a kicsike már kellő távolságban volt, szeszszoritotta korall ajkaeskáit s rátapasztva mutató s középujját, esdököt szört jó messziről a gyermek felé. Ezt is olyan édesen csinálta.

hó 18-án Laekenbacher Mór vendéglőjében táncvizigalmat rendez. A mulatság kezdete este 7 órakor.

— **Hering lakoma.** A vig farsang kimulását rendszeren egy hering-lakomával szokták megünnepelni. A Szücs féle vendéglőben rendeznek ilyen szerdán este az iparos olvasó kör tagjai 1 korona 60 fillér teríték-ár mellett. Eltemetik ezzel a vig farsangot, mely az idén ugyancsak sok mulatsággal köszöntött be városunkba.

— **A vetések állása és a mezőgazdasági állapot 1901. évi január hó 30-án.** (A magyar királyi földművelésügyi miniszterhez a gazdasági tudósítókól beérkezett jelentések alapján.) Január hó elején nagyon hidegre fordult az időjárás: gyakran havazott és különösen az erdélyi részekben zord idő uralkodott. A hónap közepe táján megnyihült ugyan a levegő, mindazonáltal az időjárás mindvégig megtartotta téli jellegét, néhol igen erős havazások voltak, s ennek folytán a hó magassága a hegyi vidékeken, nevezetesen a felvidéken és az erdélyi vármegyékben helyenkint 50—100 centiméter volt. A havasokon itt-ott a hó magassága megütötte a 150, sőt Beszterce Naszód vármegyében a 200 centimétert is.

A vetések a hótakaró alatt, kivéve azokat a részeket, a hol ólmos esővel párosult olvadás következett be január hó 25—28-dika között, nagyobbára tarhatón és jól állanak; a jégkéreggel borított növények (buza, rozs, repeze és árpa) több helyen szenvedtek.

Az olmos eső leginkább a gyümölcsfáknak és a takaratlanul maradt szőlőknek sokat értett, a gyümölcs rügyei és a szőlők szemei több helyen megfagytak.

Az elföldelt és vermekbe rakott zöldség, burgonya és répafélék a január hó első felében uralkodott hideg időjárásban sok helyen szintén károsodtak, sőt néhol el is fagytak.

— **A tüdővész pusztítása.** Hazánkban a tüdővész óriási pusztításokat visz véghez. A statisztikai adatok szerint 1900. január 1-től november végéig meghalt gümőkórban a szoros értelemben vett Magyarországon 55,348 ember, Horvátországot is beleértve pedig 63,064 ember. Ennek a halálozási számnak a szakértők állítása szerint körülbelül hétszer annyi gümőkörös beteg felel meg, aki közöttük tengődve él és várja a hatóságok és a társadalom segédelmét.

kis medvém, de azért mégis aranyos jó maczkó az. Holnap elhozzák a számlát. Bizony Isten nem volt drága.

Es Várnay Béla azt hitte, hogy az a számla rejlik a borítékban, melyet másnap hozott be a szobalány.

Nem számla volt. Egy levél.

„Egy igaz barátja figyelmezteti Önt: legyen rá készen, hogy holnap pénztár-vizsgálatot tart Önnél a bizottság“.

Réges-régi dal.

Mire a vizsgáló-bizottság belépett a pánccél-szobába, eldőrdült az a bizonyos revolver, mely nem Várnay Béla kezéből hullt ki először hasonló alkalomból.

Annak a halottnak most ez a neve: sikkasztó.

Es a másikat senki se hívja többé édes, de szerencsétlen asszonynak, sőt még így is: nyomorult, könnyelmű teremtés.

Kövér Ilma.

— **Postai értékjegyzetek (tömbök) kibocsátása.** Azon czélekből, hogy a közönség hosszabb időtartamra beszerezni szokott értékjegyzéket különös gondozás nélkül is a használatnak tisztán és épségben megőrizhesse: a bel- és külföldre szóló közönséges és ajánlott levelek bérmentesítésére leginkább használatos 10, 25 és 35 filléres levéljegyekből védőlappal ellátott füzetecskéket (u. n. értékjegytömböket) bocsát ki a kereskedelemügyi miniszter. A jegyzetek védőlappjára díjszabási kivonat van nyomtatva. A 10 filléres jegyzet védőlappja vörös, a 25 filléres jegyzet védőlappja fehér (chamois), a 35 filléres jegyzet védőlappja füzöld. Ezen füzetek egyenkint 24 darab levéljegyet tartalmaznak. A 10 filléres jegyzet ára 2 korona 42 fillér, a 25 filléres jegyzet ára 6 korona 02 fillér, a 35 filléres jegyzet ára 8 korona 42 fillér.

— **A gyufa vásárló közönség hazafias czélra is áldoz,** ha a F. M. K. E. gyufáit vásárolja, mely Klein József kereskedésében kapható Barestelepen.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorhaj, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdaesokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot véltünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekerés, mely 6 doboz a 15 labdaes 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekerést 1.25 frt-ért, 2 tekerést 2.30 frt-ért, 3 tekerést 3.35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógy-szertára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

Irodalom.

— **Mahdi.** Minden vallás a földi bajok elmúlását, jobbra fordulását tanítja és minden vallás vár egy megváltót, aki újáteremtse a világot s a bűnös emberi lelket. Aki megváltja a szegényeket nyomorúságukból, s világot gyújtson a düledző kunyhók födele alatt. Az iszlám-nak ez a rég várt megváltója a mahdi. Ez a szó annyit jelent, mint „a jó utra vezető“. A benne való hit lelkesítette nem egy forradalomra az iszlám hiveit, kik akár dynasztikus, akár társadalmi felforgatásukat e szó bűvös leplébe szokták takargatni, s a forradalmak vezérében rendszerint a mahdi lappangó rejtekező személyét keresték. Ő az a férfi, a kit Allah az idők betelével támaszt „a próféta ivadékaiból, ki a világot eltöltse jóval és igazsággal úgy, amint annakelőtte tele volt rosszal és igazságtalansággal“. Van ebben valami nyoma a zsidó vallás Messiás-tanának, van egy lehelle a pársz legendának is, mely az idők végére várja Szósiáusz királyt, minden rossznak jóra fordítóját. Az iszlám országainak szomorú állapota következtében ez a hit annyira elterjedt a nép közt, hogy az utazók nem is Allah, hanem egyenesen a Mahdi népének látják őket, s utirajzaikat a Mahdi országáról, a mahdi földjéről nevezik el.

Ez hát azon hatalmas eszme, mely mindjobban terjed ma is, s félős, hogy lappangó forradalmat készít elő az iszlám népei közt. Az európai politika ma kénytelen ezzel az eszmével számot vetni, ez bizonyos.

Ez eszméről s ennek népéről, a

Mahdi népéről ír az iszlám világhírű tudósa, dr. Goldziher Ignác, egyetemi tanár egy igen jeles esszayt a Nagy Képes Világtörténet most folyó IV. kötetében a 89—90. füzetben. Az egész nagy munka, mely 12 kötetből fog állni, a legkitűnőbb szakemberek által készül s európai nivón áll. Szerkesztője Marczali Henrik, a nagy-hírű egyetemi tanár és író. Az illusztrációk is kitűnők, mind megválogatásukra, mind reprodukciójukra nézve. Egy kötet ára diszkötésben 16 korona, egy füzeté 60 fillér. Kapható részletfizetésre is minden könyvkereskedésben és a kiadó-társulatnál: Révai Testvérek Irodalmi Intőzet Részvénytársaság, Budapest, VIII., Üllő-ut 18.

— **Érdekes olcsó könyvek.** Sirisaka Andor lapunk utján tudatja a t. olvasó közönséggel, hogy a saját szerkesztésében és kiadásában megjelent munkái közül az alábbi három művet — miután nyomdászával leszámolt — félárban küldi bérmentve. Munkái ezek: 1. „Magyar Közmondások Könyve“ (22 ív, 352 oldal) 4 korona helyett 2 korona. — 2. „A közmondásokról“. Tanulmány (4 ív, 64 oldal) 1 korona helyett 50 fillér. — 3. „Anyósok könyve“ Humorisztikus, szatirikus, anyós-tárgy apróságok mulatságos és tanulságos gyűjteménye. Temérdek képpel, száznál több élezzel. (12 ív, 192 oldal) füze 2 korona helyett 1 korona. Diszpéldány 4 korona helyett 2 korona. — Megrendelési cím: Sirisaka Andor, Bogdása (Baranyamegyében.)

Szerkesztői-üzenetek.

G. M. Barcs I. Névtelenül beküldött kéziratokat egyáltalán nem vesszük figyelembe. Ha álnév alatt óhajta közöltetni, a valódi nevét velünk mégis tudatni kérjük. E tekintetben külön levelezésre nem vállalkozunk, e helyen adjuk meg a választ.

K. L. urnak Nagy-Atád. Az a hír nem érdekel bennünket, azért nem is közöltük.

S. E. urnak S-Szobb. Most úgy látszik nagy esendőség van arra. A kívánt dolgot a napokban megküldjük. Üdvözlöt!

Értesítés.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy lakásomat a fényképészeti helyiséggel együtt

Barcsan országut-utca 58. számú sajtát házamba

(az ujonnan épült izr. imaház átellenébe) tettem át, hol is a fényképészet iránt érdeklődőket igen szivesen fogadom.

Tisztelettel
Kováchné,
fényképész.

Hirdetések jutányos áron felvételnek
e lap kiadóhivatalában.

A „Felvidéki Magyar
Közművelődési Egyesü-
let“

F. M. K. E.

gyűjtői **KLEIN JÓZSEF**
fűszerkereskedésében

Barcstelepen
kaphatók.

Köhögés és rekedtség ellen

biztos hatásuk

KAISER MELLCZUKORKÁI,

melyről **2650** közjegyzőileg hitelesített elismerő
irat is fényesen tanuskodik

Biztosan és kitűnően hatnak légutak bántalmazásainál, neve-
zetesen:

légcső, tüdőhurut

és ezen szerveknek elnyálkásodásánál

Egy csomag 20 és 40 fillér.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD gyógyszerárában

Barcstelepen.

20-9

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR

Tizenkét kötetben

Eddigélé három kötet jelent
meg. — Négy havonként jön
egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap

teljes mű ára
192 korona

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

ez a rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő

**Révai Testvé-
rek Irodalmi In-
tézeti Részvény-
társaság**
Budapest
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az el-
ső teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő
világtörténelem

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű el-
avult és értéktelenné vált

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetelen és mindenkinek, a
ki művelt ember akar lenni

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társada-
lom hazaszeretést és összetartást tanul

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti
lelkét

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nem-
csak tanít, hanem oktatra gyönyörködtet is így a
legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénnytársaságtól udapesten a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé
három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kö-
telezem magam a társaság pénztárába Budapestre a szállítástól kezdve 3
koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve
nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján
szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és
fizetési arányában szállítandók

Kelt

Név:

Állás: